

ΑΡΧΗΤΟ

Λεωνίδα Χαρίδης-οωξίσιωα

Η χώρα βρίσκεται στην καλύτερη στιγμή της. Αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε προβλήματα, απρόβλεπτες εξελίξεις, κλίμα ρευστότητας και αβεβαιότητας. Η διεθνής οικονομική αστάθεια, ο πόλεμος στη γειτονιά μας, ο σεισμός. Όμως, προχωρούμε μπροστά με σίγουρα και αποφασιστικά βήματα. Θέλω να σας θυμίσω αυτό που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου από το τέλος της δεκαετίας του '80. Ότι «βρισκόμαστε στην αρχή ενός τούνελ και πρέπει να οδηγήσουμε τη χώρα στο φως». Σήμερα μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι είμαστε σχεδόν στην έξοδο του τούνελ. Η Ελλάδα βλέπει ήδη μπροστά της το φως, την έξοδο και η τετραετία 2000-2004 θα σηματοδοτήσει με τρόπο χειροπιαστό την ολοκλήρωση αυτής της πορείας. Ξέρετε πόσο φειδωλός είμαι στη χρήση των μεγάλων λέξεων. Πιστεύω, όμως, βαθύτατα ότι το 2004 η Ελλάδα θα έχει στην προμετωπίδα τις τρεις σημαντικές πραγματικότητες, τρεις λέξεις που θα χαρακτηρίζουν την παρουσία μας στον κόσμο των ανοιχτών συνόρων : Ανάπτυξη, Ασφάλεια, Ευημερία.

*

Το 2004 θα βρισκόμαστε ανάμεσα στις πιο αναπτυγμένες χώρες του κόσμου. Με ρυθμούς ανάπτυξης που θα ξεπερνούν, ίσως, το 5%. Με μέσο επίπεδο ευημερίας πάνω από το 80-85% του πλούσιου ευρωπαϊκού βορρά. Με εθνική φωνή που θα βρίσκεται στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών αποφάσεων. Με κοινωνική οργάνωση σύγχρονη, ισχυρή και αποτελεσματική που θεμελιώνεται πάνω στη δημοκρατία, την αποκέντρωση, την ολοκλήρωση των μεγάλων μεταρρυθμίσεων στην υγεία, στη διοίκηση, στο φορολογικό σύστημα, στην ασφάλιση, στην εργασία, στην παιδεία. Σε μια κοινωνία ενεργών, πληροφορημένων και δημιουργικών πολιτών που γνωρίζουν τι επιδιώκουν και πως θα το πετύχουν.

Η ατμομηχανή αυτής της προσπάθειας είναι η Ανάπτυξη. Οι διαθέσιμοι πόροι των 15 τρις του 3^{ου} ΚΠΣ, των 45 τρις του Κοινωνικού Προϋπολογισμού, των 9 τρις της αγροτικής μεταρρύθμισης, πόροι που κερδίσαμε με πολλή δουλειά και αγώνα, είναι η έμπρακτη και αναμφισβήτητη δυνατότητα. Το κλίμα

προστασίας και σταθερότητας στην οικονομία που διασφαλίζει η συμμετοχή στην ΟΝΕ είναι η προϋπόθεση. Η συστηματική αξιοποίηση και συστράτευση όλων των παραγωγικών, πνευματικών, πολιτιστικών και κοινωνικών δυνάμεων του ελληνισμού είναι η εγγύηση.

Και οι μεγάλες διαδρομές αυτής της πορείας έχουν όνομα και περιεχόμενο:

- Στο επίκεντρο βρίσκεται πάντοτε ο άνθρωπος και η ποιότητα της ζωής του, πρώτα ο πολίτης
- Ισχυρές, ζωντανές, αυτοδύναμες οι περιφέρειες της χώρας κρατούν τον πληθυσμό στον τόπο του μέσα από ουσιαστική ανακατανομή του συνολικά παραγόμενου πλούτου
- Η Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα δημιουργείται πάνω σε σύγχρονες και μακροπρόθεσμα σχεδιασμένες υποδομές
- Η δικαιότερη διανομή του εισοδήματος με ταχύτερους ρυθμούς ανάμεσα στους έχοντες και κατέχοντες και στις ασθενέστερες τάξεις και στρώματα του πληθυσμού γίνεται η πυξίδα μας για την ολοκλήρωση του σύγχρονου κοινωνικού κράτους
- Η ανοιχτή κοινωνία των ίσων και πολλαπλών ευκαιριών, των αξιοκρατικών επιλογών, της πολιτισμικής ποικιλίας της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, οικοδομείται στα γερά θεμέλια της παιδείας και του πολιτισμού μας
- Η ανταγωνιστική οικονομία που αυξάνει διαρκώς την παραγωγικότητα της γίνεται η βάση στήριξης μιας αναπτυξιακής διαδικασίας με έμφαση στην ποιότητα και την εξωστρέφεια.

*

Η μελλοντική πορεία του τόπου είναι εξασφαλισμένη, όχι μέσα από υποσχέσεις και ευχολόγια, ούτε μέσα από ανεκπλήρωτες εξαγγελίες και υποθετικές εξελίξεις. Αν δούμε σχηματικά την πορεία μας με αφετηρία και βάση το έργο που μαζί με τον Ανδρέα Παπανδρέου ξεκινήσαμε από το 1993 και μετά, προσπαθήσαμε και πετύχαμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη του τόπου. Από τότε και μέχρι σήμερα και με διαρκώς επιταχυνόμενο ρυθμό, η ελληνική οικονομία αφήνει οριστικά πίσω της τα κατάλοιπα μιας μακρόχρονης παθογένειας και αποκτά τα χαρακτηριστικά μιας υγιούς, ανανεωμένης και δυναμικής δομής. Κάθε μέρα που περνά μειώνουμε την απόσταση από τους ευρωπαϊούς εταίρους μας και σε πραγματικά και σε αναλογικά μεγέθη.

Αλλάζουμε με σταθερά βήματα τη δομή και τη φυσιογνωμία του κράτους. Ενός κράτους που είχε ταυτιστεί με το κράτος-εργοδότη, το κράτος-παροχών, το «κράτος – πελατειακό σύστημα» προσφέροντας κακή ποιότητα υπηρεσιών στον πολίτη και στηρίζοντας μια άνιση και ανισόρροπη ανάπτυξη μέσω σπάταλων επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων. Αυτό το κράτος που όλοι γνωρίζουμε εξάντλησε τα όρια του, όπως εξάντλησε την ανοχή του πολίτη και την αντοχή του φορολογούμενου. Η προσπάθεια μας δεν έλυσε ακόμη όλα τα διαρθρωτικά προβλήματα που εμποδίζουν την γενναία αποκέντρωση που επιχειρήσαμε, τον εκσυγχρονισμό, τη μετατροπή του σε στρατηγείο ανάπτυξης. Είμαστε όμως σε καλό δρόμο. Γιατί όλοι οι πολίτες τους τελευταίους μήνες έχουν την αίσθηση του πιο αποτελεσματικού, υπεύθυνου και παρεμβατικού κράτους. Ενός κράτους που έρχεται αρωγός στο λαό. Οι φωτιές, ο σεισμός, η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων ασφάλειας και αστυνόμευσης έδειξαν ότι οι προσπάθειες μας και εδώ πιάνουν τόπο.

Με την υπεύθυνη δημοσιονομική και νομισματική πολιτική, την εξυγίανση και τη διαφάνεια του νομισματικού μας συστήματος, τη δημιουργία νέων θέσεων και δομών άντλησης κεφαλαίων, η οικονομία μας εκμεταλλεύεται αποτελεσματικά για πρώτη φορά τις νέες δυνατότητες της για αυτοχρηματοδότηση. Ο ιδιωτικός τομέας με πολλαπλασιαστικούς ρυθμούς

αυξάνει τις επενδύσεις του χωρίς να επιβαρύνει το κράτος. Ο δημόσιος τομέας γίνεται πιο αποδοτικός και λιγότερο σπάταλος. Ο εσωτερικός και εξωτερικός δανεισμός μειώθηκε ουσιαστικά. Κάθε μέρα που περνά παράγουμε περισσότερα ξοδεύοντας λιγότερα. Αυτός, άλλωστε, είναι και ο ορισμός της υπεύθυνης διαχείρισης .

Ρίξαμε άγκυρα στο μέλλον και τα καταφέραμε. Για πρώτη φορά τις τελευταίες δεκαετίες η χώρα έχει αναπτυξιακό πλεόνασμα ικανό να διαφαλίσει το μέλλον της τη στιγμή ακριβώς που εισέρχεται στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων με την ένταξη στην ΟΝΕ. Κι αυτό είναι έργο δικό μας και αποτέλεσμα της καθολικής προσπάθειας του ελληνικού λαού.

Ο κ. Καραμανλής και η παράταξη του που σε όλη αυτή τη διαδρομή μόνο άρνηση, λαϊκισμό και πλειοδοσία προσφέρουν, τόλμησε να ισχυριστεί ότι πετύχαμε μεν την ονομαστική σύγκλιση όχι όμως και την πραγματική. Δεν χρειάζεται να πάμε μακριά. Και μόνο τα αποθέματα αντίστασης της ελληνικής οικονομίας στις αλλεπάλληλες, διεθνείς, χρηματιστηριακές κρίσεις, στο υψηλό κόστος του πολέμου στην περιοχή μας και στην αντιμετώπιση των καταστροφών του μεγάλου σεισμού, είναι από μόνα τους αρκετά για τον διαψεύσουν. Η Ελλάδα μπήκε οριστικά στην τροχιά της βιώσιμης, διαρκούς και αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης.

*

Aυτή είναι η πρώτη όψη του νομίσματος, η ορατή. Η άλλη όψη μόλις τώρα διαφαίνεται, μόλις τώρα αρχίζει να προβάλλει.

Η δυνατότητα μιας πραγματικής ευημερίας, ατομικής και συλλογικής.

Στη διαδρομή των τελευταίων χρόνων διαψεύσαμε έμπρακτα τη συντηρητική άποψη ότι η σταθεροποίηση προηγείται της όποιας ανάπτυξης. Εμείς αποδείξαμε ότι υπάρχει δρόμος που συνδέει την επείγουσα προσπάθεια για οικονομική σταθερότητα με την ταυτόχρονη πορεία τόσο προς την ανάπτυξη όσο και προς την κοινωνική προστασία. Εξαντλήσαμε και εξαντλούμε τα όρια των δυνατοτήτων άσκησης κοινωνικής πολιτικής, γνωρίζοντας βεβαίως καλά ότι μόνο ένα σύγχρονο κράτος, οικονομικά υπεύθυνο, πλούσιο και εύρωστο

μπορεί να οικοδομήσει ένα αξιόπιστο και βιώσιμο δίκτυο κοινωνικής προστασίας για όλους τους πολίτες.

Σήμερα, επιτέλους, κατακτήσαμε αυτή τη δυνατότητα και μπορούμε να εγγυηθούμε την ευημερία.

Το ερώτημα είναι σε ποια κατεύθυνση. Και εδώ ο στόχος μας είναι διαχρονικός. Προστασία στους μη προνομιούχους. Ο όρος είναι το ίδιο επίκαιρος στην εποχή μας αλλά σαφώς με νέο περιεχόμενο. Μια ανοιχτή και ανεκτική κοινωνία δεν μπορεί να στηρίζεται και να αναπαράγει τον κοινωνικό αποκλεισμό. Όλοι οι πολίτες έχουμε μερίδιο στην ευημερία. Ο άνεργος, ο φτωχός αγρότης, ο συνταξιούχος, ο μικρός και μεσαίος επιχειρηματίας, ο μισθωτός, οι νέοι άνθρωποι που μαστίζονται από την ανεργία, οι γυναίκες που έχουν ακόμη δρόμο για να κατοχυρώσουν την ισότητα, κοινωνικές τάξεις και στρώματα του πληθυσμού που παραδοσιακά εγκλωβίζονται στις ρωγμές της κοινωνικής ανακατάταξης, βρίσκονται ξανά στο επίκεντρο της προσπάθειας μας.

Οι δρόμοι που πρέπει να ακολουθήσουμε και εδώ έχουν παραδοσιακά ονόματα : Αναδιανομή, κοινωνικό κράτος, απασχόληση, ποιότητα ζωής.

Αλλά, με άλλο τρόπο. Με σχεδιασμένες και συντονισμένες πολιτικές που παρεμβαίνουν στις δομές της ίδιας της κοινωνικής οργάνωσης. Η στρατηγική μας δεν πρέπει να πάρει την παλιά μορφή, δεν πρέπει να περιοριστεί στην παραδοσιακή και εφήμερη προσφορά επιδόματος βοήθειας ή παροχής. Πρέπει να οικοδομήσει την ευημερία και να ανταποκριθεί στις ανάγκες των μη προνομιούχων, μέσα από δομές και πολιτικές που έχουν διάρκεια, ποιότητα και σταθερό υπόβαθρο.

Απέναντι σ' αυτή την προοπτική τι προτείνει η ΝΔ; Αρνείται να πει καθαρά τη γνώμη της και κρύβει την ιδεολογική και πολιτική της στάση. Ότι δηλαδή θα αφήσει τους ασύδοτους και ανεξέλεγκτους μηχανισμούς της αγοράς που θα καταλείψουν το πλεόνασμα της ανάπτυξης με τον πιο ανορθολογικό και άδικο τρόπο. Από τους μη προνομιούχους προς τους έχοντες και κατέχοντες και μάλιστα στους πιο κερδοσκοπικούς και αντιπαραγωγικούς μηχανισμούς τους. Και η λεγόμενη «αριστερή αντιπολίτευση» τι προτείνει; Να μείνουμε ταμπουρωμένοι στα χαρακώματα των κεκτημένων μιας εποχής που φεύγει

οριστικά. Στα χαρακώματα του «κρατισμού», του «συντεχνειασμού», του «άκριτου διεκδικητισμού» που απομονώνει τις λαϊκές τάξεις από τις σύγχρονες ανάγκες τους.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να διασφαλίσει ευημερία για τον καθένα. Για όλους. Έχει τον πλούτο και τη δυνατότητα. Το εγγυόμαστε εμείς για τον ελληνικό λαό και μαζί με τους πολίτες θα το διασφαλίσουμε.

*

Υπάρχει και η τρίτη όψη της Ελλάδας του 2004.

Απέναντι την αβεβαιότητα, τη σύγχυση, την ανασφάλεια μιας εποχής ρευστής, μεταβατικής και δύσκολης, όπου οι αλλαγές παντού είναι καταγιγιστικές, εμείς μπορούμε να εγγυηθούμε την ασφαλή και σίγουρη πορεία και για το έθνος και για το λαό μας.

Ασφαλή και σίγουρη πορεία για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό στον κόσμο των ανοιχτών συνόρων. Η ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα σε μια προοδευτική και ενωμένη Ευρώπη που ενώνεται στα φυσικά της σύνορα είναι και όραμα και στόχος και καθημερινή πράξη. Η ενδυνάμωση της χώρας στον νευραλγικό και κρίσιμο χώρο της Βαλκανικής αποδίδει τους πρώτους καρπούς και την αίσθηση μιας ισχυρής περιφερειακής δύναμης. Οι πρωτοβουλίες μας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και η συμπεριφορά μας ως μιας ευρωπαϊκής χώρας απέναντι στην τουρκική αδιαλλαξία και τον επεκτατισμό, μιας χώρας που τείνει συνεχώς χέρι φιλίας και συνεργασίας χωρίς να διαπραγματεύεται ίχνος των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, εμπεδώνει στο λαό την αίσθηση της ισχύος και της εμπιστοσύνης.

Η ασφάλεια στη ζωή της πόλης απέναντι στο εκρηκτικό μείγμα των σύγχρονων αντιθέσεων που συνθέτουν ο κόσμος του περιθωρίου, τα μεταναστευτικά ρεύματα, η δομική ανεργία, αντιμετωπίζεται μόνο με καινοτόμες και ριζοσπαστικές πολιτικές κι όχι με τον στείρο και συμβατικό συντηρητικό τρόπο. Κι αυτό εμείς το αποδεικνύουμε έμπρακτα. Η φρούρηση των συνόρων, η μεταναστευτική μας πολιτική, η σταθερή πολιτική

αντιμετώπισης της ανεργίας, η βελτίωση των κοινωνικών παροχών σηματοδοτούν μια προοδευτική συνιστώσα της συνολικής μας στρατηγικής.

Η ασφάλεια στην προσωπική ζωή. Η προστασία της περιουσίας και των ελευθεριών του πολίτη. Η αρμονική συμβίωση των διαφορετικών ανθρώπων. Η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών στην υγεία, την παιδεία, την ασφάλιση, την κατοικία, τον πολιτισμό. Η αποκέντρωση και ο εκσυγχρονισμός του ανελαστικού και γραφειοκρατικού κράτους είναι όψεις της ίδιας κεντρικής προσπάθειας που επίσης αρχίζει επιτέλους να αποδίδει καρπούς.

Έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε, όμως, τα πρώτα αποτελέσματα ήδη γίνονται συνείδηση στην καθημερινή ζωή της χώρας, της πόλης, της υπαίθρου, της γειτονιάς. Έχουμε όλες τις δυνατότητες και τις προϋποθέσεις να καταστήσουμε τη ζωή μας ασφαλή, να ανοίξουμε ξανά τους ορίζοντες της, να εμπλουτίσουμε την ίδια τη δημοκρατία, τον πολιτισμό μας, με πνεύμα επιστροφής στην αρμονία της κοινωνικής ζωής. Με πνεύμα εμπέδωσης της συνοχής, της αλληλεγγύης, της πρωτοβουλίας. Με πνεύμα ενεργοποίησης της λαϊκής συμμετοχής.

*

Είναι από όλους και σε όλους κατανοητό ότι στη Θεσσαλονίκη στις 3 του Σεπτέμβρη, όταν το Κίνημα μας έκλεινε συμβολικά ένα τέταρτο αιώνα ζωής, παρουσιάσαμε ανάγλυφα, υπεύθυνα και οραματικά το δρόμο που οδηγεί στην Ελλάδα της Ανάπτυξης, της Ασφάλειας και της Ευημερίας.

Η κεντρική κατανομή του 3^{ου} ΚΠΣ δεν στηρίζει μόνο και διασφαλίζει την ανάπτυξη, την παραγωγική ανασυγκρότηση, την περιφερειακή συγκρότηση του τόπου. Έχει σαφή προοδευτικό και κοινωνικό προσανατολισμό και πολύ δικαιότερη γεωγραφικά και κοινωνικά κατανομή προτεραιοτήτων και πόρων. Η έμφαση στην παιδεία, την απασχόληση, την ανάπτυξη της υπαίθρου, την ολοκλήρωση των εθνικών υποδομών, τον πολιτισμό, την κοινωνία της

Την πιο σημαντική μας περιουσία αποτελεί η ίδια η ιστορική μας διαδρομή. Οδηγήσαμε τη χώρα ως εδώ. Στη δεκαετία του '70 γεννήσαμε την ελπίδα της αναγέννησης, της ανανέωσης και της αυτοπεποίθησης σε μια χώρα και ένα λαό που έβγαινε από το σκοτάδι της δικτατορίας, από το έρεβος της πολύχρονης καθυστέρησης. Στη δεκαετία του '80 αλλάξαμε ριζικά τον πολιτικό και κοινωνικό χάρτη με όπλα την Ανεξαρτησία, τη Δημοκρατία, την Κοινωνική Δικαιοσύνη, την Θεσμική Αλλαγή. Στη δεκαετία του '90 προλάβαμε τις διεθνείς εξελίξεις, εκσυγχρονίσαμε τις δομές, συγκεντρώσαμε το σημαντικό απόθεμα που δίνει στον ελληνισμό της αίσθηση της σιγουριάς και της διάρκειας. Μπαίνουμε στο νέο αιώνα ή καλύτερα στη στροφή μιας ολόκληρης χιλιετίας έτοιμοι για το ρόλο που αξίζει για τη χώρα και το έθνος.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή η συντηρητική παράταξη, η νέα Δεξιά, στάθηκε πάντοτε εμπόδιο. Και δεν μιλάμε μόνο για την παλιά αντιδημοκρατική και αντιλαϊκή παράταξη που έχτιζε το κράτος μεροληπτικά, που δίχαζε το λαό ή στεκόταν εθελόδουλα απέναντι στις δυνάμεις της εξάρτησης και της υποτέλειας. Ούτε καν για τη Ν.Δ της δεκαετίας του '80. Μιλάμε για τη σύγχρονη Δεξιά με το ρετουσαρισμένο της πρόσωπο. Αυτή που επαγγέλλεται το «νέο ξεκίνημα» προς τα πίσω. Για τη Ν.Δ της δεκαετίας του '90. Αυτή που ως Κυβέρνηση υπήρξε εμπόδιο στην πορεία της χώρας. Που προσπάθησε να διχάσει το λαό αναστέλλοντας τις εξελίξεις. Που δεν κατάφερε να σχεδιάσει και να επικυρώσει στα ευρωπαϊκά όργανα ένα στοιχειώδες πρόγραμμα σύγκλισης. Που σε κάθε μας επιλογή όρθωνε το εμπόδιο και την καταστροφολογία. Μπορώ να σας θυμίσω τη στάση της νέας Δεξιάς στο δικό μας Πρόγραμμα Σύγκλισης το '94 όταν ο τότε αρχηγός της διατυμπάνιζε την παντελή αδυναμία εφαρμογής του. Σήμερα όχι μόνο το υλοποιήσαμε αλλά ξεπεράσαμε κάθε στόχο και προσδοκία. Μπορώ να σας θυμίσω την καταστροφολογική αντίδραση στην ένταξη της χώρας στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών. Σήμερα η απόφαση εκείνη αποδεικνύεται καίρια ωφέλιμη για την οικονομική σταθερότητα. Μπορώ να σας θυμίσω την τυχολογική και δημαγωγική στάση στο Κόσσοβο στην πρόσφατη κρίση. Σήμερα η Ελλάδα δικαιώνεται πανηγυρικά από τα πράγματα και με εμφανή τη Θεσσαλονίκη συμμετέχει πρωταγωνιστικά στην ανοικοδόμηση

πληροφορίας, συνυπάρχει με τις ειδικές πολιτικές για τις φθίνουσες περιοχές, τους ορεινούς και νησιωτικούς χώρους, τη δύσκολη ζωή για αστικά κέντρα.

Η δέσμη των μέτρων που αφορούν την κοινωνική πολιτική και τον αγροτικό κόσμο μεταφέρει 470 δις από τους έχοντες και κατέχοντες μέσω της υψηλής φορολόγησης των ανωτέρων εισοδημάτων, της πάταξης της φοροδιαφυγής και του χρηματιστηρίου στους άνεργους, τους συνταξιούχους, τους χαμηλόμισθους, τους αγρότες, τους μικρομεσαίους και τους νέους ανθρώπους. Με σειρά μέτρων και πολιτικών που σχεδιάσαμε και συνδυάσαμε με τέτοιο τρόπο που να ανακουφίζουν πραγματικά τους μη προνομιούχους και μάλιστα με τρόπο δίκαιο και αναλογικό απέναντι στις ακόμη μεγάλες ανισότητες που υπάρχουν. Σ' όλη την Ευρώπη στην αναζήτηση ενός προοδευτικού δρόμου στη δύσκολη εποχή μας η πρόταση που ακούγεται ολοένα και περισσότερο είναι η φορολόγηση της διακίνησης του κεφαλαίου στα χρηματιστήρια αν θέλουμε να μιλάμε για πραγματική αναδιανομή. Είμαστε περήφανοι που όχι μόνο την επιβάλαμε πρώτοι αλλά και τη διπλασιάσαμε φέτος.

Κάποιοι τολμούν να ισχυριστούν ότι είναι προεκλογικές παροχές. Δεν υπάρχει παροχολογία στην ιστορία του λαϊκισμού κοστολογημένη μέχρι την τελευταία δραχμή που επιπλέον δεν δοκιμάζει τις αντοχές της οικονομίας. Και ενώ από το ένα μέρος η Ν.Δ μας κατηγορεί για παροχές, όταν την εγκαλούμε να μας πει τι διαφορετικό προτείνει πλειοδοτεί για να γίνει αρεστή. Είναι φαρσοκωμωδία κ. Καραμανλή στην αύξηση του αφορολόγητου από 1,350,000 σε 1,900,000 φέτος και σε 2,300,000 του χρόνου να αντιπροτείνετε ...2,000,000 φέτος. Λίγο περισσότερη ευθύνη και σοβαρότητα δεν θα έβλαπτε ούτε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ούτε τον τόπο.

*

Όμως, ανεξάρτητα από το τι λέει η Ν.Δ και ο κ. Καραμανλής, εμείς πρέπει να λογαριάσουμε το πώς προχωρούμε. Και ο κάθε πολίτης πρέπει να αντιληφθεί, να πιστέψει, να ενστερνιστεί ότι προχωρούμε με όραμα, με σχέδιο, με ευθύνη και συνέπεια.